

TORNADON KOMMER!

Jag vaknade av att mor väckte mig. Jag hörde susande ljud runt mig, jag tror det kom från himlen. Det var år 1980. Hon sa att det var ett förfärligt blåsväder i nästan hela Saltsjöbaden. Måste jag gå ut och mjölka kossorna idag? Eftersom det är sådant blåsväder? frågade jag. Jag visste ändå innan att jag inte direkt skulle få ett nej. Men jag frågade ändå. Ja såklart! Du vet ju att jag måste ta hand om Desireé. Desireé är min lillasyster, hon har mörkblont hår och bruna ögon. Det är alltid jag som måste gå ut och göra alla sysslor på morgonen eftersom mor måste hjälpa Desireé att gå. Hon har en sjukdom som gör att hon inte kan det.

Jag heter Ester, jag har brunt hår och gröna ögon. Precis när jag gick ut så började det spöregna. Jag hade redan på mig jacka så det spelade inte så stor roll. Efter att jag mjölkat kossorna åt jag, mor och Desireé frukost. När alla hade ätit klart så satt mor på radion. Det var en tornadovarning. Det är säkert bara ett test. Suckade mor. Jag såg rädslan i Desireés ögon. Någonting sa att det inte bara var ett test. Dagarna gick på som vanligt, förutom vädret. Det blåste, åskade, blixtrade och regnade. Ju fler dagar i rad det var dåligt väder blev jag säkrare och säkrare på att det inte var ett test. Mor, jag tror nog inte att det de sa på radion var ett test.

De säger varje dag att man måste förbereda sig för tornadon. Varje dag! sa jag. Jo men...svarade mor. Jag tyckte det var något konstigt med mor, det kändes som om hon ville säga något. Jag tänkte att jag kunde gå till Desireé för att fråga om hon var rädd, så jag gick till henne och frågade om hon var rädd för om den där tornadon skulle komma. Hon störtade ut i gråt...jag är...är...jätterädd för att det ska komma stammade hon på grund av gråten. Det är ingen fara, om den kommer så ska jag skydda dig. Tack snörvlade hon tillbaka.

Mor kom in i rummet och sa att det var mat, jag bar ner Desireé till matbordet och vi åt. Som vanligt sa de att det skulle komma tornado på radion. Mor stängde av radion så fort hon hörde det. Vad har hänt, mor? Fick jag tillslut fram. Det var egentligen inte meningen att säga det här nu med den här tornadon, men jag måste fly. Hon öppnade dörren. Och ni kan inte följa med, sa mor. Jag såg att Desireé var på väg att börja gråta. Men tänk om den där tornadon kommer då? sa hon. Den kommer inte komma, det är bara falskt rykte. Nej det är det inte! Varför ska du fly isåfall? röt jag. Det kan jag inte berätta! röt hon tillbaka och smällde igen dörren så hårt så att det dunsade i hela huset. Vad ska vi göra nu? frågade Desireé. Jag vet inte. Sa jag, men jag vet att vi måste skydda oss. På kvällen somnade jag med Desireé på kökssoffan. Fast egentligen somnade jag inte, jag satt mest där för att jag var rädd och ville skydda Desireé ifall tornadon skulle

komma ,men det skulle den ändå oavsett... Under natten låg jag och tänkte om vi skulle stanna kvar här i huset, eller rymma eller hitta en annan vuxen, jag vet faktiskt inte. Tillslut så bestämde jag mig för att vi behöver rymma någonstans eller i alla fall hitta någon annanstans att skydda sig på. Nästa morgon var Desireé och jag på väg att packa våra grejer när det golvet började skaka. jag hade redan sagt till henne att vi behövde fly och hon blev inte förvånad, som jag trodde utan sa bara okej.

Jag hade än så länge inte känt så mycket rädsla i mig innan men nu började den komma. Just nu kom jag ihåg en grej, det var inte en tunnel men som en underjordisk gång. Den var inne i huset och såklart under marken men fortfarande inte så säker som skyddsunker som finns. Jag tog Desiré i famnen. Hon frågade vart vi skulle men jag sa bara till en underjo eller sov bara så kommer det bli bättre. Jag pustade ut. Det där var nära ögat att avslöja att vi skulle till en underjordisk gång. Jag fick verkligen inte avslöja det för hon avskyr underjordiska saker. Hon hade somnat så jag gick till mitt rum och öppnade den gömda dörren bakom min garderob och gick ner för en grönsvart mossig trätrappa. Den var säkert jättegammal. Det luktade unket. Det knarrade när jag gick, så jag gick lite långsamt och försiktigt så att Desireé inte skulle vakna. Desireé s ögon öppnades, hon såg rädd ut . AAA! skrek hon. Hennes skrik fick mig att rysa. Vad har hänt? Är du okej?! Jag fick bara en mardröm, sa hon. Okej. Svarade jag kort. Hennes rädsla i hennes ögon påminde mig om när tornadonvarningen kom. Jag fick ännu en rysning. Vart är vi? ropade hon. Ehhh vi- Är vi i en bunker? Nej det är vi inte, vi är i en underjordiskgång. Men det är ju samma sak! Jag behöver ta dig hit för annars kommer vi bli uppslukade av tornadon! Jag ber om ursäkt för att jag blev så arg sa jag, jag har bara inte varit på så bra humör från att mor lämnade oss. Det är okej, sa hon, jag har inte heller varit på så bra humör, sa hon. Men Desiré vi måste sova nu klockan är nog ganska mycket. Jag somnade väldigt snabbt, men jag vaknade mitt i natten av att jag hörde hård susande och obehaglig vind. Det kändes inte bra.

Tornadon skulle säkert komma på morgonen, men plötsligt såg jag att Desiré stod vid dörren. Men Desiré! Kan du gå? Desiré akta! Hjälp, tornadon kommer! men jag kunde inte stoppa henne, jag hade inget hopp kvar. Min fina lilla rara Desiré var uppslukad av en tornado och skulle aldrig komma tillbaka igen. Jag var så ledsen men jag visste att det inte var någon idé att gråta. För jag visste, jag VISSTE att hon var borta. Jag somnade direkt efter den dumma händelsen som hade hänt jag tror nog att tornadon var borta nu för jag hörde inga surrande eller obehagliga ljud så jag bestämde mig för att gå ut och titta hur det såg ut. Jag gick upp för trappan, öppnade dörren och tittade ut. Jag blev chockad hur stökigt det var i saltsjöbaden. Allt var stökigt och ingenting var på sin plats, alla restauranger var säkert uppslukade. Men nu kom paniken. Jag hörde liknande susande ljud som jag hade hört igår, jag mådde inte bra. Där är den, tornadon. Den kom närmare och närmare. Jag kunde inte göra något för att jag visste att jag ändå skulle bli uppslukad. Jag stod på jord men den började virvla. Nu var det över för mig...

